

Από την έναρξη του εαρινού εξαμήνου στο Πανεπιστήμιο Κρήτης έχασαν το δικαίωμα να σιτίζονται δωρεάν 203 φοιτητές ξαφνικά (153 στο Ρέθυμνο και 50 στο Ηράκλειο). Σε αίτημα του το πανεπιστήμιο να λάβει το αποθεματικό ποσό τόσο στο υπουργείο Οικονομικών όσο και στο υπουργείο Παιδείας για να το αξιοποιήσει για την κάλυψη των βασικών αναγκών των φοιτητών [πήρε την εξής απάντηση](#): “ Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να διατεθεί ποσό ταμειακού υπολοίπου

το οποίο θα καλύψει ανάγκες πάνω από τα όρια του εγκεκριμένου προϋπολογισμού, αφού αποφάσεις για χρήση ταμειακών διαθεσίμων πάνω από τα όρια αυτά έχουν ως αποτέλεσμα την δημιουργία ελλειμμάτων του φορέα και κατ'επέκταση την επίπτωση τους στο αποτέλεσμα της Γενικής Κυβέρνησης.” Όπως φαίνεται λοιπόν, η δέσμευση μας από την το χρέος και την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μας αφήνει περιθώριο για να καλυφτούν στοιχειώδης φοιτητικές ανάγκες. Η υπακοή σε αυτές της κατευθύνσεις είναι μια συνειδητή επιλογή αυτή την στιγμή, που μέσα στα στενά όρια που αυτή θέτει, δεν μας επιτρέπει να καλύπτουμε ακόμα και τις βασικές μας ανάγκες. Με λίγα λόγια στο όνομα της επιτυχίας ενός ισοσκελισμένου προϋπολογισμού η κυβέρνηση επιλέγει να μείνουν χωρίς δωρεάν σίτιση πολλοί φοιτητές του πανεπιστημίου. Για να μπορέσει δηλαδή να αποπληρώνει ένα χρέος, που κανένας από εμάς δεν το δημιούργησε διαλέγει να θυσιάσει τις βασικές ανάγκες για την επιβίωση μας.

Τις τελευταίες δύο εβδομάδες μετά από μια σειρά γενικών συνελεύσεων στα περισσότερα τμήματα και κινητοποιήσεων τόσο στο Ρέθυμνο όσο και στο Ηράκλειο άνοιξε με σοβαρούς όρους μια συζήτηση για την αναγκαιότητα κάλυψης των αναγκών μας. **Τελικά ο αγώνας αυτός που δόθηκε από τους φοιτητικούς συλλόγους δικαιώθηκε και οι 203 φοιτητές επανέκτησαν το δικαίωμα τους στη δωρεάν σίτιση!** Η πρυτανεία δεν φάνηκε να μπορεί σε καμία περίπτωση να ελέγξει το πρόβλημα που δημιουργήθηκε και ετεροκαθοριζόταν από τις αποφάσεις του υπουργείου και του εργολάβου “Γευσήνους”. Η στάση του πρύτανη Στεφάνου και της αντιπρύτανη και υπεύθυνη μάλιστα για τα ζητήματα μέριμνας Παπαδάκη, δεν τασσόταν με τα συμφέροντα των φοιτητών αλλά θύμιζε παρακολουθητή και υλοποιητή των δεσμεύσεων του υπουργείου. Αυτό αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι πριν την παρέμβαση των φοιτητικών συλλόγων το θέμα δεν είχε καν συζητηθεί πουθενά και κινούνταν οι ίδιοι απλά στα στενά όρια που έθετε η ιδιωτική εταιρία και το υπουργείο.

Είναι λοιπόν ξεκάθαρο ότι μόνο με τις δυναμικές παρεμβάσεις των φοιτητικών συλλόγων με όρους διεκδίκησης και απαίτησης και όχι αναμονής και διαπραγμάτευσης μπορεί το φοιτητικό κίνημα σήμερα να μετράει νίκες. Μόνο με τη συμμετοχή όλων μας στις γενικές μας συνελεύσεις και με αγωνιστικές αποφάσεις μπορούμε να επιβάλλουμε κάθε φορά τις ανάγκες μας και να έχουμε νικηφόρα αποτελέσματα. Ο αγώνας μας φυσικά δεν σταματάει εδώ. Θα συνεχίσουμε να παλεύουμε μέχρι κάθε φοιτητής να έχει δωρεάν σίτιση και στέγαση, ανθρώπινους ρυθμούς σπουδών, πτυχία με αξία και ένα εργασιακό μέλλον χωρίς αβεβαιότητα και ανασφάλεια. Και για να μπορεί το φοιτητικό κίνημα να θέτει τους στόχους του και να κερδίζει θα πρέπει να αναγνωρίζει ποιος πραγματικά είναι ο εχθρός ,που δεν είναι άλλος από την Ευρωπαϊκή ένωση ,την δέσμευση για την αποπληρωμή του χρέους και συνολικά την πολιτική του κεφαλαίου. Για αυτό θα συνεχίσουμε να παλεύουμε για μια κοινωνία χωρίς ανεργία ,φτώχεια και εκμετάλλευση, έξω από τη φυλακή της ΕΕ και του χρέους που οι ζωές μας δεν θα καθορίζονται από τα μεγάλα συμφέροντα αλλά από τις ανάγκες μας!

ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΜΟΝΗ ΚΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗ!

ΜΕ ΜΑΖΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΓΙΑ ΑΚΟΜΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΝΙΚΕΣ!

**Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΔΕΝ ΧΤΙΖΕΤΑΙ ΣΕ ΜΙΑ ΠΑΛΑΜΗ ΠΟΥ ΖΗΤΙΑΝΕΥΕΙ ΑΛΛΑ ΣΕ ΑΥΤΗΝ ΠΟΥ ΣΦΙΓΓΕΤΑΙ
ΣΕ ΜΙΑ ΓΡΟΘΙΑ!**

ΕΑΑΚ ΚΡΗΤΗΣ